

Δικαιώματα διανοητικής ιδιοκτησίας και επιχειρηματικές επιδόσεις στην ΕΕ

Έκθεση ανάλυσης σε επίπεδο επιχειρήσεων

Συνοπτική παρουσίαση

Συνοπτική παρουσίαση

Μία από τις αποστολές του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για την Παραβίαση των Δικαιωμάτων Διανοητικής Ιδιοκτησίας, που αποτελεί μέρος του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), είναι να παρέχει τεκμηριωμένα στοιχεία σχετικά με τον αντίκτυπο, τον ρόλο και τη δημόσια αντίληψη της διανοητικής ιδιοκτησίας στην οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Για την εκπλήρωση αυτής της αποστολής, το Παρατηρητήριο υλοποιεί ένα πρόγραμμα κοινωνικοοικονομικών μελετών.

Ομοίως, το στρατηγικό σχέδιο του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Ευρεσιτεχνίας (EPO) με ορίζοντα το 2023 θέτει ως προτεραιότητα την εκπόνηση οικονομικών μελετών, ώστε να ικανοποιήσει τις αυξημένες απαιτήσεις των ενδιαφερομένων μερών για την καλύτερη κατανόηση του αντίκτυπου του ευρωπαϊκού συστήματος διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και της εξέλιξής του.

Το 2013 τα δύο Γραφεία δημοσίευσαν κοινή μελέτη η οποία παρείχε εκτίμηση της συνδυασμένης συμβολής των κλάδων που χρησιμοποιούν εντατικά διάφορους τύπους δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΔΔΙ) στις οικονομίες τόσο της ΕΕ συνολικά όσο και των επιμέρους κρατών μελών της ΕΕ. Η μελέτη επικαιροποιήθηκε το 2016 και εκ νέου το 2019. Σύμφωνα με τα κύρια πορίσματα της έκδοσης του 2019, οι κλάδοι με άνω του μέσου όρου χρήση ΔΔΙ συνεισέφεραν το 29 % της απασχόλησης και το 45 % του ΑΕΠ στην ΕΕ, ποσοστά αυξημένα σε σχέση με την προηγούμενη μελέτη του 2016.

Η παρούσα έκθεση αποτελεί μελέτη παρακολούθησης που εξετάζει βαθύτερα τον ρόλο των ΔΔΙ αναλύοντας μεγάλο δείγμα άνω των 127 000 ευρωπαϊκών επιχειρήσεων, με στόχο τη σύγκριση των οικονομικών επιδόσεων εταιρειών που κατέχουν και εταιρειών που δεν κατέχουν ΔΔΙ. Το 2015 το EUIPO (που τότε ονομαζόταν ΓΕΕΑ) δημοσίευσε παρόμοια μελέτη από την οποία προέκυψε ότι οι εταιρείες που κατέχουν ΔΔΙ έχουν υψηλότερα έσοδα ανά εργαζόμενο και προσφέρουν υψηλότερους μισθούς σε σχέση με εταιρείες που δεν κατέχουν ΔΔΙ. Η παρούσα κοινή μελέτη EPO/EUIPO επικαιροποιεί τη μελέτη του EUIPO του 2015 με βελτιωμένα δεδομένα και μεθοδολογία. Σε αντίθεση με την προηγούμενη μελέτη η οποία βασιζόταν σε δεδομένα από 12 κράτη μέλη, η νέα αυτή μελέτη περιλαμβάνει δεδομένα από εταιρείες και στα 27 κράτη μέλη και το ΗΒ.¹

Τα ΔΔΙ που περιλαμβάνονται στην παρούσα μελέτη είναι **διπλώματα ευρεσιτεχνίας, εμπορικά σήματα και σχέδια και υποδείγματα** (ή συνδυασμός αυτών). Λόγω της φύσης τους, τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, τα δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών και οι γεωγραφικές ενδείξεις, που εξετάζονταν σε μελέτες σε επίπεδο κλάδων, δεν συμπεριλαμβάνονται εδώ.² Από την άλλη πλευρά, η παρούσα μελέτη περιλαμβάνει τόσο ευρωπαϊκά όσο και εθνικά ΔΔΙ, γεγονός που εμπλουτίζει σημαντικά τα δεδομένα και παρέχει ολοκληρωμένη άποψη του χαρτοφυλακίου ΔΔΙ όλων των εταιρειών, ευρωπαϊκών και εθνικών.

Τα δεδομένα σχετικά με το χαρτοφυλάκιο ΔΔΙ κάθε εταιρείας συνδυάστηκαν με πληροφορίες που περιέχονται στην εμπορική βάση δεδομένων ORBIS. Η εν λόγω βάση δεδομένων παρέχει χρηματοοικονομικές και άλλες πληροφορίες για εκατομμύρια ευρωπαϊκές εταιρείες, οι οποίες προέρχονται από στοιχεία και λογιστικές εκθέσεις που έχουν καταθέσει οι εταιρείες στα εμπορικά

¹ Το ΗΒ αποχώρησε από την ΕΕ την 31η Ιανουαρίου 2020. Ωστόσο, η παρούσα μελέτη καλύπτει την περίοδο 2007-2019, κατά τη διάρκεια της οποίας το ΗΒ ήταν κράτος μέλος, οπότε περιλαμβάνονται δεδομένα και για τις εταιρείες του ΗΒ.

² Τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας δεν είναι πάντα καταχωρισμένα, ενώ οι γεωγραφικές ενδείξεις δεν καταχωρίζονται από μεμονωμένες εταιρείες, με αποτέλεσμα να μην υπάρχουν δεδομένα σχετικά με την κατοχή των εν λόγω ΔΔΙ σε επίπεδο εταιρειών. Τα δικαιώματα επί φυτικών ποικιλιών αποτελούν αντικείμενο ξεχωριστού ερευνητικού έργου του EUIPO.

μητρώα των κρατών μελών της ΕΕ. Η μελέτη χρησιμοποιεί χρηματοοικονομικές και λοιπές πληροφορίες σχετικά με εταιρείες οι οποίες είναι καταχωρισμένες ως επίσημοι κάτοχοι διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, εμπορικών σημάτων και/ή σχεδίων και υποδειγμάτων. Ορισμένες εταιρείες που εντάσσονται σε ευρύτερες δομές ομίλων ενδέχεται να μην είναι οι επίσημοι κάτοχοι των ΔΔΙ (επίσημος κάτοχος μπορεί να είναι τα κεντρικά γραφεία), μπορεί όμως να χρησιμοποιούν τα ΔΔΙ στο πλαίσιο των εμπορικών δραστηριοτήτων τους.

Υπάρχουν διάφοροι τρόποι μέτρησης των οικονομικών επιδόσεων μιας εταιρείας. Λόγω περιορισμών ως προς τα δεδομένα και λόγω της ανάγκης για συγκρίσεις με ταυτόσημους όρους (ώστε να εξαιρεθούν οι συνέπειες του μεγέθους των επιχειρήσεων στα στατιστικά αποτελέσματα), ως **βασικός δείκτης των επιχειρηματικών επιδόσεων** επιλέχθηκαν τα «έσοδα ανά εργαζόμενο».

Το σύνολο δεδομένων διαρθρώθηκε έτσι ώστε το δείγμα να είναι αντιπροσωπευτικό του γενικού πληθυσμού των επιχειρήσεων στην ΕΕ. Με τον τρόπο αυτό είναι εφικτή η σύγκριση των επιδόσεων μεταξύ εταιρειών που κατέχουν ΔΔΙ και εταιρειών που δεν κατέχουν ΔΔΙ, ενώ παράλληλα εξετάζονται συναφείς παράγοντες, όπως η χώρα, ο τομέας ή το μέγεθος της εταιρείας. Εξ όσων γνωρίζουμε, η κάλυψη του συνόλου δεδομένων είναι σημαντικά μεγαλύτερη από κάθε άλλη διαθέσιμη πηγή δεδομένων αυτού του τύπου, γεγονός που εξασφαλίζει δείγμα αρκετά ευρύ ώστε να αντλούνται αξιόπιστα και αντιπροσωπευτικά συμπεράσματα.

Η μελέτη δεν περιέχει συστάσεις πολιτικής, καθώς αυτό υπερβαίνει τους στόχους της. Αντιθέτως, παρέχει στοιχεία τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν από φορείς χάραξης πολιτικής και αποτελούν τη βάση για την αύξηση της ευαισθητοποίησης των Ευρωπαίων πολιτών γενικότερα, και των ΜΜΕ ειδικότερα, σχετικά με τα ΔΔΙ.

Μεθοδολογία

Τα δεδομένα αναλύθηκαν με τη χρήση δύο τύπων μεθοδολογίας.

Πρώτον, συγκεντρώθηκαν **περιγραφικές στατιστικές** που καταδεικνύουν τις διαφορές μεταξύ κατόχων και μη κατόχων ΔΔΙ όσον αφορά τα οικονομικά χαρακτηριστικά. Ελέγχθηκε η στατιστική σημασία των διαφορών. Στο κεφάλαιο 4 παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της ανάλυσης.

Στο κεφάλαιο 5 αναφέρονται τα πορίσματα μιας **οικονομετρικής ανάλυσης** των δεδομένων. Το κεφάλαιο αυτό εξετάζει αναλυτικά τη σχέση ανάμεσα στην κατοχή ΔΔΙ από εταιρείες και στις οικονομικές επιδόσεις των εν λόγω εταιρειών. Παρά το γεγονός ότι δεν μπορεί να αποδειχτεί αιτιώδης συνάφεια με την αυστηρή έννοια της λέξης, βάσει των διαθέσιμων δεδομένων, η οικονομετρική ανάλυση παρέχει τη δυνατότητα στους ερευνητές να ελέγχουν διάφορους επιπρόσθετους παράγοντες που επηρεάζουν τις οικονομικές επιδόσεις και να «απομονώνουν» τη σχέση μεταξύ κατοχής ΔΔΙ και επιχειρηματικών επιδόσεων. Τα αποτελέσματα της ανάλυσης υποδηλώνουν σαφώς ότι υπάρχει συστηματική, θετική σχέση μεταξύ της κατοχής ΔΔΙ και των οικονομικών επιδόσεων σε επίπεδο μεμονωμένων επιχειρήσεων.

Κύρια πορίσματα

Στον πίνακα Ε1 συνοψίζονται οι κύριες χρηματοοικονομικές και επιχειρηματικές μεταβλητές για τα πλέον πρόσφατα έτη στο πλαίσιο του δείγματος.

Πίνακας Ε1: Μέσες τιμές επιλεγμένων μεταβλητών βάσει της κατοχής ΔΔΙ, 2015-2018

		Αριθμός εργαζομένων	Έσοδα ανά εργαζόμενο (χιλ. EUR/έτος)	Μισθοί ανά εργαζόμενο (χιλ. EUR/έτος)
Μη κάτοχοι ΔΔΙ		5,1	148,6	29,8
Κάτοχοι ΔΔΙ	Όλα τα ΔΔΙ	13,5	178,6	35,6
	Ποσοστιαία διαφορά με μη κατόχους	163,8%	20,2%	19,3%
	Κάτοχοι διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας	28,7	202,4	45,5
	Ποσοστιαία διαφορά με μη κατόχους	460,1%	36,3%	52,6%
	Κάτοχοι εμπορικών σημάτων	13,5	179,6	35,0
	Ποσοστιαία διαφορά με μη κατόχους	164,3%	20,9%	17,4%
	Κάτοχοι σχεδίων και υποδειγμάτων	29,1	196,3	38,7
	Ποσοστιαία διαφορά με μη κατόχους	467,9%	32,2%	29,7%

Σημείωση: Τα αριθμητικά στοιχεία βασίζονται στις διαθέσιμες παρατηρήσεις 127 199 επιχειρήσεων. Όλες οι διαφορές είναι στατιστικά σημαντικές σε στάθμη 1 %. Η ομάδα «όλα τα ΔΔΙ» ορίζεται ως επιχειρήσεις που κατέχουν τουλάχιστον ένα δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, εμπορικό σήμα ή σχέδιο και υπόδειγμα, ή συνδυασμό αυτών. Οι ομάδες «κάτοχοι διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας», «κάτοχοι εμπορικών σημάτων» και «κάτοχοι σχεδίων και υποδειγμάτων» ορίζονται ως επιχειρήσεις που κατέχουν τουλάχιστον ένα εκ των συγκεκριμένων ΔΔΙ. Καθώς πολλές επιχειρήσεις είναι κάτοχοι συνδυασμών των τριών τύπων ΔΔΙ, υπάρχει αλληλεπικάλυψη μεταξύ των κατόχων των διάφορων ΔΔΙ.

Όπως φαίνεται στον πίνακα Ε1, οι επιχειρήσεις που κατέχουν ΔΔΙ είναι κατά κανόνα μεγαλύτερες από τις επιχειρήσεις που δεν κατέχουν ΔΔΙ, βάσει του αριθμού των εργαζομένων (13,5 έναντι 5,1 εργαζομένων κατά μέσο όρο). Για τον λόγο αυτό, τα μεγέθη μέτρησης οικονομικών επιδόσεων, όπως τα έσοδα, τα κέρδη και οι μισθοί, εκφράζονται ανά εργαζόμενο.

Έτσι, οι επιχειρήσεις που κατέχουν ΔΔΙ έχουν κατά μέσο όρο 20 % υψηλότερα έσοδα ανά εργαζόμενο σε σχέση με τις υπόλοιπες επιχειρήσεις. Όσον αφορά μεμονωμένα ΔΔΙ, οι επιχειρήσεις που κατέχουν ΔΔΙ υπερέρχονται κατά μέσο όρο κατά 36 % για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, 21 % για τα εμπορικά σήματα και 32 % για σχέδια και υποδείγματα.

Από τον πίνακα Ε1 προκύπτει επίσης ότι οι επιχειρήσεις που κατέχουν ΔΔΙ προσφέρουν κατά μέσο όρο 19 % υψηλότερους μισθούς σε σχέση με τις επιχειρήσεις που δεν κατέχουν ΔΔΙ. Εδώ, το ισχυρότερο αποτέλεσμα σχετίζεται με την κατοχή διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας (53 %), ενώ έπονται τα σχέδια και υποδείγματα (30 %) και τα εμπορικά σήματα (17 %). Τόσο από άποψη εσόδων ανά εργαζόμενο όσο και από άποψη καταβαλλόμενων μισθών, τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας είναι ο τύπος ΔΔΙ που κατά μέσο όρο παράγει τις υψηλότερες απολαβές για τις επιχειρήσεις και τους εργαζομένους τους συγκριτικά με τα εμπορικά σήματα και τα σχέδια και υποδείγματα. Τούτο συνάδει με τα αποτελέσματα της μελέτης της συμβολής της ΔΙ σε επίπεδο κλάδων «IP Contribution Study»

(ΕΡΟ/ΕUIPO, 2019), η οποία εξέτασε τη συμβολή των κλάδων εντάσεως ΔΔΙ στην οικονομία της ΕΕ από την άποψη του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, της απασχόλησης, των μισθών και του διεθνούς εμπορίου. Από τη μελέτη προέκυψε ότι οι κλάδοι εντάσεως ΔΔΙ υπερέρχουν επίσης και σε επίπεδο μισθών.

Ο πίνακας Ε2 δείχνει ότι οι κλάδοι με τη μεγαλύτερη ένταση ΔΔΙ είναι η ενημέρωση και επικοινωνία, όπου ΔΔΙ κατέχει το 18 % των επιχειρήσεων του κλάδου, ενώ ακολουθούν η μεταποίηση, όπου ΔΔΙ κατέχει το 14 % των εταιρειών, και οι άλλες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών (14 %). Οι επιχειρήσεις παροχής επαγγελματικών υπηρεσιών («Επαγγελματικές, επιστημονικές και τεχνικές δραστηριότητες») είναι επίσης σχετικά υψηλής εντάσεως ΔΔΙ (13 % των εταιρειών κατέχουν ΔΔΙ).

Δεδομένου ότι οι ΜΜΕ αντιπροσωπεύουν τη μεγάλη πλειοψηφία των εταιρειών του δείγματος (όπως και στην περίπτωση του πληθυσμού των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων), η συνολική κατανομή των κατόχων ΔΔΙ μεταξύ χωρών είναι παρόμοια με τα αποτελέσματα για τις ΜΜΕ. Μεγαλύτερη πιθανότητα να κατέχουν ΔΔΙ έχουν οι επιχειρήσεις από Μάλτα, Πορτογαλία, Κύπρο, Γερμανία, Αυστρία, Ισπανία, Γαλλία, Πολωνία και ΗΒ. Σε αυτές τις χώρες, άνω του 10 % του συνόλου των ΜΜΕ κατέχουν τουλάχιστον ένα εκ των τριών ΔΔΙ.

Πίνακας Ε2: Οι πρώτες 10 κατηγορίες NACE³ όσον αφορά την κατοχή ΔΔΙ

Τομέας NACE	Κατοχή ΔΔΙ (%)
J: Πληροφόρηση και επικοινωνία	17,67
C: Μεταποίηση	14,42
S: Άλλες δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών	14,4
M: Επαγγελματικές, επιστημονικές και τεχνικές δραστηριότητες	12,97
N: Δραστηριότητες διοικητικών και υποστηρικτικών υπηρεσιών	10,66
E: Παροχή νερού, επεξεργασία λυμάτων, διαχείριση αποβλήτων και δραστηριότητες εξυγίανσης	9,6
G: Χονδρικό και λιανικό εμπόριο, επισκευή μηχανοκίνητων οχημάτων και μοτοσυκλετών	8,95
D: Παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, φυσικού αερίου, ατμού και κλιματισμού	5,9
L: Διαχείριση ακίνητης περιουσίας	5,75
I: Δραστηριότητες υπηρεσιών παροχής καταλύματος και υπηρεσιών εστίασης	5,51

Σημείωση: Ο πίνακας παρουσιάζει το μερίδιο των κατόχων ΔΔΙ στο πλαίσιο του συνολικού πληθυσμού επιχειρήσεων που αντιπροσωπεύουν κάθε τομέα NACE. Εμφανίζονται μόνον οι τομείς NACE με τουλάχιστον 100 επιχειρήσεις στο δείγμα.

³ Η NACE («Nomenclature statistique des activités économiques dans la Communauté européenne») θεσπίστηκε το 1970 και παρέχει την ταξινόμηση των οικονομικών δραστηριοτήτων στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Η τρέχουσα νομική βάση της είναι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1893/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση της στατιστικής ταξινόμησης των οικονομικών δραστηριοτήτων NACE—αναθεώρηση 2.

Η οικονομετρική ανάλυση που παρουσιάζεται στο κεφάλαιο 5 καθιστά δυνατή την απομόνωση της επιρροής της κατοχής ΔΔΙ από άλλους παράγοντες, όπως το μέγεθος μιας επιχείρησης ή οι χώρες και οι κλάδοι όπου δραστηριοποιείται. Τα αποτελέσματα, τα οποία συνοψίζονται στον πίνακα Ε3 κατωτέρω, επιβεβαιώνουν τη θετική συσχέτιση μεταξύ κατοχής ΔΔΙ και οικονομικών επιδόσεων, με τα έσοδα ανά εργαζόμενο να είναι κατά 55 % υψηλότερα για τους κατόχους ΔΔΙ σε σχέση με τους μη κατόχους ΔΔΙ. Πρόκειται για ένα από τα κεντρικά αποτελέσματα της μελέτης.

Επιπλέον, από την ανάλυση προκύπτει ότι η σχέση αυτή είναι ιδιαίτερα εμφανής στην περίπτωση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων (ΜΜΕ).⁴ Οι ΜΜΕ που κατέχουν ΔΔΙ έχουν έσοδα ανά εργαζόμενο κατά 68 % υψηλότερα σε σχέση με τις ΜΜΕ που δεν κατέχουν κανένα ΔΔΙ. Συνεπώς, ενώ στην πλειονότητά τους οι ΜΜΕ στην Ευρώπη δεν κατέχουν ΔΔΙ, όσες κατέχουν ΔΔΙ παρουσιάζουν σημαντικά υψηλότερα έσοδα ανά εργαζόμενο. Στην περίπτωση των μεγάλων εταιρειών, τα έσοδα ανά εργαζόμενο είναι κατά 18 % υψηλότερα για κατόχους σε σχέση με μη κατόχους ΔΙ. Η ανάλυση δείχνει ότι σχεδόν μία στις έξι μεγάλες επιχειρήσεις στην Ευρώπη κατέχουν ΔΔΙ, αν και η συσχέτιση με τα υψηλότερα έσοδα ανά εργαζόμενο είναι λιγότερο έντονη από ό,τι στην περίπτωση των ΜΜΕ.

Πίνακας Ε3: Κύρια αποτελέσματα της οικονομετρικής ανάλυσης

	Διαφορά ως προς τα έσοδα ανά εργαζόμενο μεταξύ κατόχων ΔΔΙ και μη κατόχων ΔΔΙ
Μεγάλες εταιρείες	+18 %
ΜΜΕ	+68 %
Σύνολο	+55 %

Σημείωση: Βάσει παρατηρήσεων συνόλου 120 983 εταιρειών. Οι διαφορές είναι στατιστικά σημαντικές σε στάθμη εμπιστοσύνης 99%.

Η οικονομετρική ανάλυση του κεφαλαίου 5 δείχνει ότι οι αυξήσεις στις επιδόσεις των επιχειρήσεων εξαρτώνται από τον τύπο και τον συνδυασμό των ΔΔΙ. Οι υψηλότερες αυξήσεις στα έσοδα ανά εργαζόμενο συνδέονται με κατόχους συνδυασμού εμπορικών σημάτων και σχεδίων και υποδειγμάτων, και με κατόχους συνδυασμού διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, εμπορικών σημάτων και σχεδίων και υποδειγμάτων, με τις επιδόσεις να υπερέχουν κατά 63 % και 60 % αντίστοιχα. Οι κάτοχοι μόνο διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας έχουν 43 % υψηλότερα έσοδα ανά εργαζόμενο, οι κάτοχοι εμπορικών σημάτων 56 %, οι κάτοχοι σχεδίων και υποδειγμάτων 31 %, οι κάτοχοι διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και εμπορικών σημάτων 58 %, και οι κάτοχοι διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και σχεδίων και υποδειγμάτων 39 %.

Συζήτηση και συμπεράσματα

Η ανάλυση που παρουσιάζεται στην παρούσα έρευνα επιβεβαιώνει ότι υπάρχει ισχυρή θετική σχέση ανάμεσα στην κατοχή διάφορων τύπων ΔΔΙ και τις επιχειρηματικές επιδόσεις, όπως μετρώνται βάσει των εσόδων ανά εργαζόμενο και των μέσων καταβαλλόμενων μισθών. Το πόρισμα αυτό συνάδει με την προηγούμενη μελέτη του 2015, καθώς και με τις μελέτες της συμβολής της ΔΙ σε επίπεδο κλάδων και με τη μελέτη του 2019 για τις επιχειρήσεις με υψηλό δυναμικό ανάπτυξης, όπου διαπιστώθηκε θετική σχέση ανάμεσα στη δραστηριότητα μιας εταιρείας στον τομέα των ΔΔΙ και στην πιθανότητα επίτευξης υψηλής ανάπτυξης τα επόμενα χρόνια (EPO/EUPO, 2019).

⁴ Το άρθρο 2 του παραρτήματος της σύστασης της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (2003/361/ΕΚ) ορίζει ως ΜΜΕ επιχείρηση που απασχολεί λιγότερους από 250 εργαζομένους και της οποίας ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει τα 50 εκατομμύρια ευρώ ή το σύνολο του ετήσιου ισολογισμού δεν υπερβαίνει τα 43 εκατομμύρια ευρώ.

Όπως ισχύει για όλες τις στατιστικές αναλύσεις, τα αποτελέσματα αυτά πρέπει να ερμηνεύονται με προσοχή. Δεν αποτελούν απόδειξη ότι η ενθάρρυνση των επιχειρήσεων να κάνουν μεγαλύτερη χρήση των ΔΔΙ θα επιφέρει αύξηση των επιδόσεών τους. Η μελέτη δείχνει θετική σχέση μεταξύ των επιχειρήσεων που κατέχουν ΔΔΙ και των επιδόσεών τους (όπως μετρώνται βάσει των εσόδων ανά εργαζόμενο). Πράγματι, ενδέχεται να υπάρχουν διάφοροι μηχανισμοί μέσω των οποίων μπορεί να λειτουργήσει η σχέση μεταξύ κατοχής ΔΔΙ και επιχειρηματικών επιδόσεων. Ωστόσο, βάσει των διαθέσιμων δεδομένων, δεν είναι εφικτή η διάκρισή τους στην ανάλυση.

Η θετική συσχέτιση μεταξύ της κατοχής ΔΔΙ και των οικονομικών επιδόσεων είναι ιδιαίτερα ισχυρή για τις ΜΜΕ. Ταυτόχρονα, ποσοστό μικρότερο του 9 % των ΜΜΕ του δείγματος κατέχουν ένα από τα τρία δικαιώματα ΔΙ που περιλαμβάνονται στη μελέτη. Οι αιτίες για το χαμηλό αυτό ποσοστό διερευνώνται στην έρευνα του EUIPO για τις ευρωπαϊκές ΜΜΕ (EUIPO, 2019). Η παρούσα μελέτη (όπως και η προηγούμενη έκδοση του 2016) υποδεικνύει ότι μεταξύ των εμποδίων που αντιμετωπίζουν οι ΜΜΕ συγκαταλέγονται η έλλειψη γνώσεων σχετικά με τα ΔΔΙ, η αντίληψη ότι οι διαδικασίες καταχώρισης είναι περίπλοκες και δαπανηρές, και το υψηλό κόστος επιβολής των εν λόγω δικαιωμάτων, που αποτελεί ιδιαίτερη επιβάρυνση για τις ΜΜΕ (EUIPO, 2017). Με τα δεδομένα αυτά, και λόγω της σημασίας των ΜΜΕ για την ευρωπαϊκή οικονομία, το EPO και το EUIPO λαμβάνουν μέτρα ώστε τα γραφεία ΔΙ να επιλύσουν αυτούς τους προβληματισμούς και οι ευρωπαϊκές ΜΜΕ να είναι σε θέση να αξιοποιήσουν στο έπακρον την καινοτομία και τη διανοητική ιδιοκτησία τους, στο πλαίσιο του στρατηγικού σχεδίου του EPO με ορίζοντα το 2023, του στρατηγικού σχεδίου του EUIPO με ορίζοντα το 2025, μέσω του προγράμματός του για τις ΜΜΕ, και στο πλαίσιο της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις ΜΜΕ που διατυπώθηκε στις αρχές του 2020 (EK, 2020).